

ŠIBENSKI LIST

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA KOTARA ŠIBENIK

BROJ 209 — GOD. V.

ŠIBENIK, 12. RUVNA 1956.

IZLAZI SVAKE SEDMICE

Proslava Dana Jugoslavenske mornarice

Svečana priredba u Narodnom kazalištu

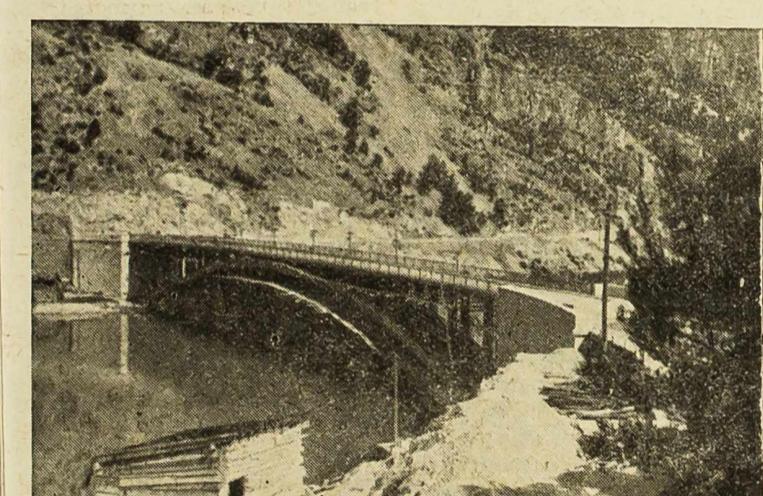
Povodom Dana Jugoslavenske ratne mornarice, Komanda šibenskog garnizona priredila je 9. o. m. u Narodnom kazalištu svečanu priredbu. Pored velikog broja građana, priredi su prisustvovali predstavnici narodnih vlasti, Jugoslavenske narodne armije, političkih i društvenih organizacija, te predstavnici javnog i kulturnog života kotara i grada.

Na priredbi je pročitan pozdravni telegram, koji su drugu Titu svom, Vrhovnom komandantu uputili vojnici, podoficiri i oficiri garnizona Šibenik.

Izveden je i raznovrstan kulturno-umjetnički program. Nastupili su: UD »Kolo«, članovi Narodnog kazališta, mornari, zatim omladinice dječjeg doma »Petar Grubišić« i vojna muzika.

Narodni zastupnik I. Ribar u Skradinu

Narodni zastupnik dr. Ivan Ribar u društvu Ive Družića, sekretara Kotarskog komiteta SK, posjetio je prošlih dana Skradin. Za vrijeme boravka u mjestu, drug Ribar je razgovarao sa predstavnicima vlasti i Socijalističkog saveza o aktualnim političkim, privrednim i komunalnim pitanjima. On je održao sastanak i sa svojim biračima, na kojem se takođe govorilo o nekim najaktueltinim problemima Skradina.

Most kod Skradina

Deset godina plodnog rada zadruge u Bratiškovcima

Ove godine navršilo se deset godina postojanja opće poljoprivredno zadruge u Bratiškovcima. To je zapravo deset godina plodnog rada jedne zadruge koja je u svakom pogledu opravdala svoje postojanje.

Prije tri godine poljoprivredna zadruga je bila smještena u jednoj crkvenoj kući gdje se postavljanje nije moglo šire razvijati. Godine 1949. počinje izgradnja zadružnog doma, koji je nakon nekoliko mjeseci dovršen zahvaljujući upravo dobrovoljnom radu seljaka iz Bratiškovaca i okolnih sela. To je jedan od najljepših i najvećih zadružnih domova u kotaru.

Posebno mjesto u radu zadruge zauzima otkup. Tako se dosad od proizvođača otkupljivalo vino, grožđe, badem. Ove godine otkup se proširio na voće i šumske plodine. U ovoj sezoni već je otkupljeno više od pet hiljada kilograma jagoda po cijeni od 40 dinara, i 1500 kilograma badema koji se plaćaju po 300 dinara. Do nekoliko dana počet će otkup voćaka i smokava. Potrebno je spomenuti da poljoprivredna zadruga ima poslovne veze s raznim poduzećima u našoj zemlji, ali

Problemi zdravstva u Šibeniku

POBOLJŠATI ORGANIZACIJU ZDRAVSTVENE SLUŽBE U GRADU

- Prednosti rajonizirane zdravstvene službe
- U gradu ne postoji služba prve pomoći

U zdravstvenoj službi u Šibeniku ima dosta objektivnih teškoća i nedostataka koji koče bolji razvoj zdravstvene službe, kao: nedovoljan broj liječničkog kadra, malo prostornih kapaciteta i nepotpuna oprema zdravstvenih ustanova. No uza sve to liječnici postižu lijepe rezultate na polju liječenja naših ljudi.

Međutim, ako nam je na srcu brigati za zdravlje našeg čovjeka, trebamo otvoreno sagledati i odbaciti ono što ne valja, trebalo uлагati više materijalnih sredstava na poboljšanje zdravstvene službe, a u prvom redu je potrebno uvidjeti subjektivne nedostatke koji koče razvoj ove službe. Subjektivnih nedostataka ima dosta, pa bi o njima trebali više voditi računa i upravni odbori zdravstvenih ustanova, pa i sami građani. Ovog puta želimo se osvrnuti samo na neke od tih nedostataka, a koji traže rješenje.

Na prvom mjestu stavljamo smještaj i organizaciju ambulanti opće prakse u našem gradu. Da li se postiže uspješnije liječenje što se sve te ambulante nalaze na

jednom mjestu u Domu narodnog zdravlja ili bi bilo bolje da se opća liječnička praksa nalazi na nekoliko mjesta, na primjer: jedna na obali, druga u predjelu Baldekinu, treća na Subićevcu, četvrta u Varošu, peta na Gradi i šesta u Mandalini? Sigurno je da bi takova rajonska služba bila efikasnija. Da su po rajonima mnogo bolji zdravstveni uspjesi pokazuju iskustva iz Splita i drugih gradova koji imaju ovu službu rajoniziranu i permanentnu već više godina. Za takvu organizaciju se postavlja pitanje prostora za rafionske ambulante. Mišljenja smo, da to ne bi smio biti opravданi razlog, kad se radi o zdravljivu ljudi, pa bi NO-i i poduzeća trebali osigurati potreblene prostorije. Napominjemo da u Splitu ima 7 takovih ambulanta, koje se uglavnom nalaze u prizemlju građevina, a svaka ambulanta ima 4 do 5 savremeno uređenih prostorija sa svom potrebnom opremom. Pa zašto onda ne možemo i mi takođe nešto učiniti?

Takovom organizacijom službe opće prakse dobiva se prostor za specijalističku i dispanzersku službu. Naime, ukoliko bolnička služba nije u stanju već danas ovo-vriti svoje ambulante za vamobilničku specijalističku službu, što bi bilo najbolje, to bi se u prostorijama Domu narodnog zdravlja, gdje se danas nalazi opća praksa, moglo smjestiti specijalističke ambulante, kožni dispanzer, patronažna služba i proširena služba zubne injege. U zgradi ispod bolnice ostao bi dječji dispanzer, školska poliklinika i savjetovalište za majku i dijete.

Potrebno je posebno naglasiti da bi se današnja ambulanta za otorinolaringologiju smješta zatvoriti, jer ta prostorija ima izgled najobičnije šupe, a mikro ambulante. Teško je shvatiti kako se uopće može dozvoliti da se u takvoj prostoriji vrše liječnički pregledi ljudi.

Govori se i o koristi koja bi se postigla podizanjem zgrade Domu narodnog zdravlja za jedan sprat. I u ovom slučaju ne bi trebalo odstupati od naprijed spomenute organizacije, a zgrada kod bolnice bi se onda mogla upotrijebiti u druge svrhe.

Da spomenem još neke probleme.

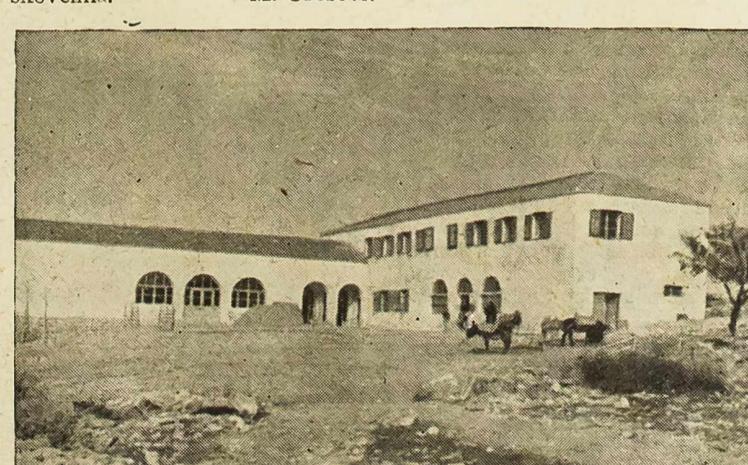
Zar nije za čudenje da u Šibeniku sa tako jako razvijenom industrijom nema službe prve pomoći i dežurstva, bez kojih nije danas gotovo nijedan naš grad. U Šibeniku se taj veliki nedostatak i dalje trpi. Iako bolnica često prima na liječenje slučajevne hitnosti, službe hitne pomoći je nemoguća. Ona ne mora postojati kao samostalna ustanova, kao u drugim većim gradovima, nego u

najveća robna razmjena obavlja se s Likom i Bosnom.

Mještani Bratiškovaca s pravom se pomose svojom zadrugom jer je ona jedna od najaktivnijih na tom području. Ovom prilikom potrebno je istaknuti i nabavljajuća Dmitrija Škobonu koji ima dosta zasluga za afirmaciju i dosadašnje uspjehe u radu opće poljoprivredne zadruge u Bratiškovcima.

M. Urošević

Ako pogledamo statističke podatke za 1956. godinu, onda dobijamo slijedeću sliku:

Zadržni dom u Bratiškovcima

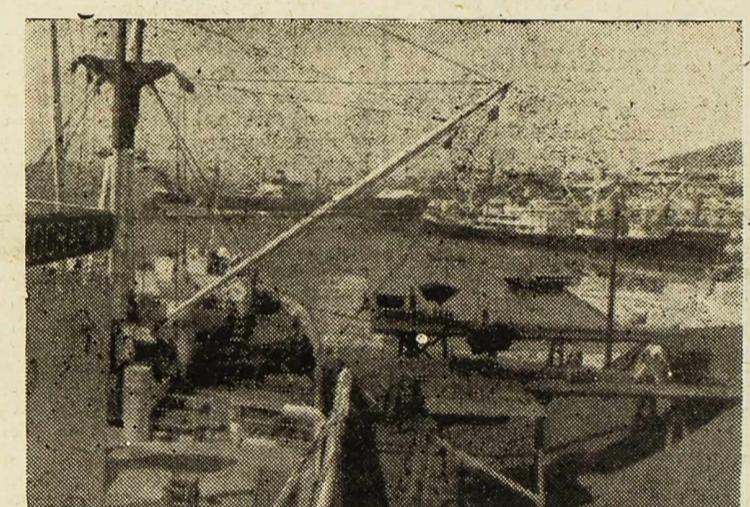
Moša Pijade:

Lokalni listovi živi organi borbe za izgradnju socijalizma

Vidim iz prospektka »Sedme si-te« da izlazi u zemlji oko 200 lokalnih listova. Ja in poznajem svega nekoliko, bio da su vezani za neki grad ili kotar, ili za pojedinu preuzeucu. Ne ce biti teško nauzeti lokalnoj štampi nedostatke, ali da ne volim svise da zamjeram, narocito ramo gaje sira a možda i uža zajednica nije pružila gotovo nikakvu pomoc. Naprotiv, ovo nekoliko lokalnih listova koji meni slučaju dolaze u ruku prije od zasluživali priznanje. Ja tvrdim da se ljudi koji te liste izdaju i ureduju trude da izlažu stvarne i probleme svoga kraja, da budu aktuelni, živi i zanimljivi, da posluže stvari socijalističkog odgoja ljudi kojima su ti listovi namijenjeni. Možda ima i takvih lokalnih organa koji slabo odgovaraju svojim zadatku. Ali ja vjerujem da je nivo bar prosječnog broja lokalnih listova već danas takav da opravdava nadu da će se među njima izvrstan broj izdati na dosta ni nivo i da će načitaoci i izvan uže oblasti za koju se izdaju.

Ja znam da to mješavina dosta. Lokalna štampa, pisana za čitaoca određene uže oblasti, ima svoje posebne zadatke i ne može biti kopija štampe općeg karaktera. Nije lak zadatak biti štampa za određenu užu oblast, a ipak ne odrežati se savim od općej jugoslavenskih prijatelja i problema, ne toliko u pogledu informiranja čitalica o nijima, nego više još u tome da se i svoji lokalni problemi ne posmatraju u potpunoj izoliranosti od općih problema cijele zajednice. Pored toga, lo-

Nadam se da će o tome umjeti da vode računa i organizatori servisa i redakcije lokalnih listova, koji su nam toliko potrebni kao živi organi borbe za izgradnju socijalizma, za razvijanje socijalističke svijesti i za pravilno uskladivanje lokalnih interesa sa općim interesima naše socijalističke zajednice.

Poduzeće Luka i skladišta izvršilo godišnji plan

Poduzeće Luka i skladišta - Šibenik izvršilo je 5. o. m. svoj godišnji plan, tj. 117 dana prije određenog roka. Poduzeće je planiralo da u toku 1956. godine treba da izmanipulira 360.000 prometnih tona. Ova radna pobeda ostvarila se na taj način omogućilo je da više preglede poslije radnog vremena. Nije na odmet da i ovdje spomenemo, da se u Splitu aktivni osiguranici uglavnom pregleđavaju poslije svog radnog vremena. Na taj način ne može doći do nepotrebognog izbijavanja sa posla, kako se to događa u današnjim uslovima organizacije.

Sva ta pitanja su od životne važnosti za naše ljudi, a osobito ako imamo u vidu i daljnji privredni razvoj našeg kraja, pa i skoro osiguranje poljoprivrednih proizvodova. Radi toga je potrebno što brže o tim pitanjima diskutirati i to ne samo u određenim forumima, nego i u širokim masama, na zborovima birača. Tako ćemo čuti kako širi krug ljudi gleda na ove probleme, a to će biti i garantija za uspješnije, njihovo rješavanje. Bilo bi korisno da se ta i slična pitanja naše zdravstvene službe iznose u našem listu sa mišljenjima i prijedlozima što je dosad, nažalost, bilo vrlo malo.

I. R.

POGINULI OD GRANATE

Priješli dana dogodila se u Ti-jesnom teška nesreća u kojoj su izgubili živote 14-godišnji dječaci Roko Olivari i Joso Jadrić, dok je Franjo Obratov teže ozljeden. Dječaci su pored obale naši jedni granatu kojom su se stali integrati. U času kad su je jednim oštrim predmetom počeli tući došlo je do eksplozije kojom prilikom su sva trojica bili teško povrijeđeni. Unesrećeni su odmah upućeni u šibensku bolnicu u kojoj su uslijed zadobivenih povreda Olivari i Jadrić preminili.

Manipulacije oko utovara odnosno istovara vršilo je 112 velikih brodova i 50 jedrenjaka. Uglavnom u uvozu je bila pšenica i uljari, a u izvozu kromni koncentrat, cink koncentrat, pečeni magnezit, olov u polugama, bet, zeleni i t. d.

Prosječno izvršenje norme za radne grupe je 109,8%, dok je bilo pojedinih radnih grupa koje su izvršavale norme mjesечно čak do 130%. Srednji učinak po radniku za osam mjeseci bio je 94,4 tona za osamatsno vrijeme.

B. J.

Radost zajedničkog rada (Školske zadruge učenika)

U posljednje vrijeme došlo je do niza promjena u našoj školi i oko nje. Osobito od onog časa kad su na društvenu pozornicu stupili radnički savjeti i nastale komune. Novi oblici života zahtijevaju nove osnovne programa i nove oblike školskog rada. Otada područje interesa i djelovanja naše škole postaje šire i svestranije. Novi i veoma značajnu pojavu u školama predstavljaju četvrti zadruge. To je zaista nova pojava po zadacima, oblicima i sadržaju rada. Ostvaruje se Marksova zamisao odgoja i budućnosti o povezivanju nastavnog i proizvodnog rada. Naša društvena pedagoška praksa već je u tom pogledu ostvarila zanimljive puteve i pozitivne rezultate. Već je značenje tih radnih oblika u tome što se učenici navikavaju raditi u zajednici, oslanjajući se na suradnju, služiti se radom i rezultatima rada drugih i poma-

gati rad i razvijati svojih drugova. One su jedino izvršna škola društvenog života i društvenog upravljanja. Učeničke zadruge su do sada afirmirale u manjem broju narodnih škola, ali ugledajući se na te pionirske pot hvate još neki učitelji i škole pripremajući osnivanje novih zadruga različitog tipa.

Slobodne aktivnosti bile su dobra podloga na kojima su učenici, prelazeći okvirne nastavne planove i programa, ulazili u nova područja, gdje su razvijali svoje sposobnosti i zadovoljavali svoje interese. Put od slobodnih aktivnosti do učeničke zadruge, kao savršenog oblike društveno-pedagoške prakse bio je logičan i prirođen. Učeničke zadruge treba smatrati sastavnim dijelom škole, jer su jedan od njih radnih oblika. Iako one imaju svoj vlastiti program, svoje zadatke, svoje rukovodstvo, one su

ipak dio škole. Zadaci i uloga zadruge samo su dio društvene uloge i odgojnih zadatača škole. Programi i organizacija rada u školskim zadružama nadopunjuju opći odgojni program škole.

Pojavom školskih učeničkih zadruža stari pogledi na školu, njezinu strukturu, oblike života i rada prilično se mijenjaju. Stara škola zatvorena unutar svojih školskih zidova, koja je pružala osnovne elemente pismenosti i koja je u postizavala uhođanjem oblikom učioničke nastave, ostaje dalekoizašla. Na takvu staru školu niko ne bi mogli prilijepiti rješenje zadruge, jer ona je mogla izrasti i izrasla je iz jedne nove zemlje s školi i odgoju.

Pri osnivanju učeničkih zadruža treba strogo poštivati princip dobrotoljnosti iako članstvo u zadruži nije uvjetovano ni materijalnim obavezama ni zadružnim (Nastavak na 2. stranu)

Šibenik kroz tjedan

KINEMATOGRAFI

TESLA: Premijera američkog filma u bojama — DESTRY — Dodatak: filmske novosti br. 35. (od 13.—18. IX.)

Premijera američkog filma — OBAZRIVI KAPETAIN — Dodatak: filmske novosti br. 36. (od 19.—23. IX.)

SLOBODA: Premijera brazilijanskog filma — SINHA MOCA — (od 13.—15. IX.)

Premijera američkog filma u bojama — GENERALNI INSPEKTOR — (od 16.—18. IX.)

DEŽURNE LJEKARNE

Do 15. IX. — I. narodna lječarnica — Ulica Božidara Petranovića. Od 15.—19. IX. — II. narodna lječarnica — Ulica bratstva i jedinstva.

IZ MATIČNIH UREDA

Šibenik

ROĐENI

Krste, sin Dane i Slavke Mikušandra; Željko, sin Petra i Božice Bilušić; Ivo, sin Srećka i Jadranske Dean; Zoran, sin Vinke i Vilime Bujas; Amika, kći Karmela i Boženke Španja; Nikola, sin Pašavoski Milke; Žosja, kći Periša Marije; Željko, sin Milana i Kate Todorović; Miljana, kći Milana i Tanje Škarica; Živana, kći Franje i Marije Tamfara; Bosiljka, kći Mate i Dragice Rupić; Mirjana, kći Jakova i Jelice Radnić; Željko, sin Dinkov i Dinke Jurković-Periša; Jadranka, kći Ivana i Marije Juras; Milenko, sin Nika i Milka; Nada, kći Marka i Marije Goreta; Krešimir, kći Kreše i Matilde Bilić; Sajna, kći Blaža i Levantine Jelović; Vladimir, sin Obradu i Bosiljke Milovanac; Andeljka, kći Augustina i Janci Krmic; Joško, sin Čedomira i Milke Miletić i Jasminka, kći Mladenka i Mirjane Bujas.

VJENČANI

Uzelac Dušan, učitelj — Žonja Anka, učiteljica; Alviž Nikola, pekar — Slamić Ljubica, domaćica; Radovčić Kamilo, motorista — Pulić Divala, domaćica; Skugor Jakov, stolar — Trlaja Ankica, domaćica; Lukas Frane, zemljoradnik — Skugor Zorka, domaćica i Lukas Frane, namještak — Lukas Karmela, domaćica.

UMRLI

Burić Slavica Stjepana, stara 4 mjeseca; Olivari Roko Antin, star 14 god.; Jandrić Josa Stipe, star 14 god.; Šeparović Frana ž. Iva, stara 50 godina; Bašić Ivanka, stara 70 godina; Babić Matija Šimina, stara 27 godina; Živković Josipa Josipova, stara 4 godine i Sparica Šime Rokov, star 68 godina.

Knin

ROĐENI

Andeljka, kći Milana i Joso Lukić; Nada, kći Ilijе i Andeljku Kesić; Ratko, sin Sava i Durđije Sladić; Brankica, kći Spase i Milice Miljević; Ljiljana, kći Dusana i Nedje Čanić; Zorka, kći Milana i Jele Vučić; Todor, sin Ilijе i Marije Jerković; Suzana, kći Todoru i Draginje Čuruviju; Zorana, kći Andrije i Ande Butković; Pero, sin Marka i Andeljku Borović; Radovan, sin Nikole i Ruže Bezbradicu; Milka, kći Durđa i Joku Lukić; Ojdana, kći Ante i Ane Marić i Mlak, sin Ilije i Joko Relja.

VJENČANI

Mandinić Stevan, službenik — Đurica Marija, domaćica; Čeko Petar, radnik — Medašković Anica, radnica; Popović Filip, učitelj — Jokić Andeljka, učiteljica; Anić Čurko Ive, remenar — Gamberoža Marija, blagajnica; Jeličić Vojislav, metalostrugar — Donkov Tomka, domaćica; Erceg Vinko, grad. tehničar — Turudic Zorka, evidentar; Stipić Ivo, oficir JNA — Kabić Andeljka, grad. pomoćnik; Čaćić Frane, zemljoradnik — Šimić Anica, domaćica; Amanović Mirko, željezničar — Vukadin Marti, domaćica i Ranković Miodrag, šef računovodstva — Savić Nada, knjižgovača.

UMRLI

Frtić Radojka kći, Laze, stara mjeseci; Tarabarić Marija Mana, stara 11 mjeseci; Vukčević Mirko pok. Miće, star 59 godina; Krneta Rada kći Milana, stara 4 godine; Dobrijević Miće Lazin, star 21 godinu; Guska Nikola Frankov, star 10 mjeseci i Staničević Vlade Milin, star 28 godina.

Mali oglasnik

AMJENA STANA. ZEMUN — SIBENIK. Mijenjam dvosobni komforne stan za odgovarajući u Šibeniku. Ponudu dostaviti na pravu listu.

gradska kronika

Iz sudnice

Izrečena presuda kradljivcima šećera

U ponedjeljak je pred Kotarskim sudom u Šibeniku održana rasprava protiv Ivana Plenčića, Mirkice Gorete, Ivana Šarića, Nikice Grubišića, Mile Ljubića i Zdravka Kapetanovića, koji su u razdoblju od siječnja do srpnja mjeseca ove godine u više navrata iz magazina Luke i skladišta ukrali 700 kg šećera. Pored njih, novac su kasnije dijelili na jednake dijelove. Prigodom suočenja Plenčić sa Šarićem, jedan drugog su optuživali za početak vršenja krade.

Predsjedavajući je zatim saslušao Nikicu Grubišića, stražara u poslovnom poduzeću. On je razliku od ostalih u svom iskazu bio veoma kraljk, izjavivši da je u nekoj mjestu navrata napustio stražarsko mjesto i dvije vreće zatim odnio Baranoviću i Stošiću da ih proda.

Predoptuženi Ivan Plenčić, koji mu je »dao ideju«, zajedno s opt. Goretom, Šarićem i Ljubićem iznosio u više navrata u vrećama oko 1600 kg šećera. »Posao« su vršili većinom noću. Šećer su potom iz magazina prebacivali ili autom PTT uz pomoć opt. Šišara ili pale tako, da su najprije šećer iz velikih stavljavili u male vreće, a zatim odnosili na odradene mjesta u gradu.

Potom je saslušan Mirko Goretta, koji također u cijelosti potvrđuje iskaz dan u istrazi. Međutim, on ipak nastoji svu krivicu djelomično prebaciti na druge, a posebnu na Plenčiću. Na pitanje zastupnika »vne optužbe, što je kazao opt. Baranoviću, kada je ovome šećer ponudio na prodaju, on je odgovorio, da mu je tada rekao da šećer nije ukraden. Nesvesno sam to učinio. Pognješio sam i što sada mogu, kad je tako ispalo. Ja sam kao Šofer PTT rekao Goretu, da šećer stavi u garažu Pošte, odakle je kasnije bio prebačen na drugo mjesto.« Predsjedavajući: »Kako si tada nudio šećer na prodaju?« — Šišara je odgovorio, da ni-

je ništa kazao o porijeklu šećera, kupio ga je po 100, a prodao po 120 dinara kilogram.

Optuženi Ivan Stošić je na raspravi izjavio, da je u više navrata primio od Šarića ukupno oko 300 kg šećera i da je tom prigodom energično odhijao da ga kupi. Kad je postavio pitanje Šariću: »Odkako ti taj šećer«, ovaj je odgovorio da za to ne vodi brigu. Na suočenju sa Šarićem, koji tvrdi da mu je jednom prodao 200 kg, a drugom prigodom 300 kg, Stošić je energično odbio.

Josip Baranović, koji je također

kao i Stošić optužen da je kupovao ukradeni šećer, izjavio je da je tek na raspravi doznao da je šećer zaista ukraden. Suđen je s opt. Šarićem i Grubišićem, koji tvrdi da su mu u dva navrata prodali ukupno 300 kilograma, a ne 200 kg šećera. Njihovu tvrdnju je i Baranović odbio. Na pitanje predsjedavajućeg, zašto nije oduštovorio oči kao sada, Baranović je kazao: »A što ču, kada oni lažu, mažu, i šta sam mogao učiniti nego da kupim taj šećer.« (Smijeh u dvorani).

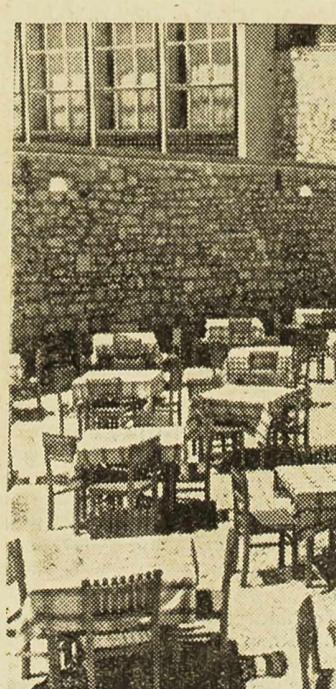
Posljednji optuženi za kradu Zdravko Kapetanović priznaje učin, te navodi da ga je na kradu naveo Šarić. Optuženi Ivan Šišara: »Osjećam se krvim, Goreta mi je rekao: — To je »višak«, ako ne kupiš ti, kupit će netko drugi (Smijeh). Nišam mogao znati da li šećer potječe od krade. Nesvesno sam to učinio. Pognješio sam i što sada mogu, kad je tako ispalo. Ja sam kao Šofer PTT rekao Goretu, da šećer stavi u garažu Pošte, odakle je kasnije bio prebačen na drugo mjesto.« Predsjedavajući: »Kako si tada nudio šećer na prodaju?« — Šišara je odgovorio, da ni-

je ništa kazao o porijeklu šećera, kupio ga je po 100, a prodao po 120 dinara kilogram.

Nakon duže konzultacije sud je izrekao presudu kojom se svi optuženi, osim Josipa Bumbaka, koji se osloboda od optužbe, proglašuju krvim i osuduju na vremenске kazne, i to: Ivan Plenčić na dve godine i šest mjeseci zatvora, Mirko Goretta na dve godine, Ivan Šišara i Nikica Grubišić na po jednu godinu i šest mjeseci zatvora svaki, Mile Ljubić na četiri mjeseca, Zdravko Kapetanović na tri mjeseca, Ivan Šišara na deset mjeseci, a Ivan Stošić i Josip Baranović svaki na po dva mjeseca zatvora.

IZVRŠIO PRONEVJERU

Nedavno se sam prijavio vlastima Ante Miša, upravnik pošte u Prvić Sepurini, jer je izvršio pronevjero državnog novca u iznosu od 410.000 dinara. On je još od 1953. godine uzimao novac iz blagajne i trošio ga za svoje lične svrhe. Protiv njega bit će ovih dana završena istraga, te će uskoro odgovarati pred sudom.

OBAVIEST

Ovim se obavještava cijenjeno građanstvo da će poslovanje Britanskog Konzulata u Splitu biti prekinuto u toku zimskih mjeseci, počevši od 30. septembra e.g.

Molimo stoga da se svu korespondenciju adresira, poslije tog datuma, na Britanski Generalni Konzulat, Zagreb, Ilica 12, (tel. 37-627), koji će ujedno i davati sva obavještenja u vezi s poslovanjem Konzulata u Splitu.

BICIKLISTIČKO DRUŠTVO KNIN

prireduje

VELIKU LUTRIJU

čije su srećke puštene u prodaju.

GLAVNI ZGODITAK JE MOTOKOTAK «MOPEDI»

proizvodnje TMZ Zagreb, doši su ostali zgodici: industrijska i tekstilna roba. Ukupna vrijednost svih zgoditaka iznosi 300.000 Din.

Javno izvlačenje zgoditaka obaviti će se u Kninu, 13. X. 1956.

Srećke se mogu nabaviti u Kninu, Drnišu i Šibeniku (prodavaonica novina i duhana — kod Narodnog kazališta).

Rezultati izvlačenja bit će objavljeni preko »Šibenskog lista«.

UPRAVNI ODBOR PODUZEĆA «KRKA»

industrija za proizvodnju i promet prehrambenih artikala —

SIBENIK

raspisuje

NATJEČAJ

ZA ŠEFA RAČUNOVODSTVA

Uvjeti: Ekonomski fakultet i najmanje 5 godina praktike u knjigovodstvu, odnosno ekonomski tehnikum i 10 godina praktike u ugospodarenju praksu na dužnosti šefa računovodstva.

Plaća po tarifnom pravilniku. Nastup odmah. Pismenu ponudu sa biografijom i opisom dosadašnje službe dostaviti najkasnije do 24. IX. 1956. godine na upravu poduzeća.

Iz staroga Šibenika

Šibenska niža realka (1864-1875)

Prva javna srednja škola u Šibeniku, mala gimnazija (kolež), otvorena za francuske vladavine u Dalmaciji, djelovala je, u skromnom opsegu, svega nekoliko godina (1806.—1813.).

Moralio je proći dobri pedeset godina pa da Šibenik ponovno dobije jejunu javnu ustanovu srednje nastave. Bila je to niža realka sa tri razreda, otvorena 12. studenoga 1864. na osnovu »previšnjeg« (carskog) rješenja od 16. studenoga 1863. Ovu je školu grad dobio nakon što se Šibenska Općina aktom od 15. prosinca 1862. obavezala plaćati namaj za školske prostorije, priskrbiti potreban namještaj i sva sredstva za nastavu te plaćati služitelja. Pored toga, Općina se obavezala ustanoviti poseban fond za održavanje i povećanje sredstava nastave i dotirati ga svake godine sa 200 forinti, te je ovu svetu redovito, u trojmešnim obročima, i uplaćivala. Na teret države ili, kako je onda glasilo: Učionske zaklade dalmatinske, padali su samo izdaci za nastavnika osoblja. Tačke pravog upisa u školu pobirale su se u korist općinskog budžeta.

Ova šibenska srednja škola, koja je u školskoj godini 1867./68. ministarskom odlukom od 8. užujca 1866., Br. 1503, podignuta na rang niže realne gimnazije, pa tako dobiti i četvrti razred, imala je, za vrijeme vladavine talijanske autonomske stranke, talijanski jezik kao nastavni. Istom nakon pobjede Narodne stranke kod izbora za Sabor u srpnju 1870. g. ova je škola djelomično pohrvana, unatoč ogorčenju protesta mjesnih »tolomaša«: dekretom od 20. studenoga 1871., Br. 2859, određeno je da se na hrvatskom jeziku predaju, ponad ovoga, još i latinski jezik, geografija, povijest i vjerouauk.

Prema nastavnom planu, najviše se polagalo na učenje jezika, živilih i mrtvih, a u mnogo manjoj mjeri na geometriju i geometrijsko crtanje, te na matematiku i prirodoslovje. Tako se u školskoj godini 1872./73. latinski jezik u I. i II. razredu predavao po 7 sati na sedmici, u ostalim po 6 sati; talijanski u svim razredima po 3 sata, a isto toliko njemački i grčki jezik u III. i IV. razredu. Matučinski se postupalo s našim jezikom: u I. i II. razredu predavao je svega 3 sata na sedmici, u III. i IV. samu 2. Velika je pažnja posvećivana izradi pismenih sastavaka: učenici su izradivali mješavino po dvije školske i jednu domaću zadataku za svaki jezik. Geometrija, geometrijsko crtanje predavani su u I. i II. razredu 4 sata sedmično, u ostalima 2 sata, a matematika u svim razredima po 3 sata. Povijest (po 3 sata sedmično) predavala se samo u gornjim tri razredima, prirodopis (po 3 sata) u I. i II. dok je fizika predavana u III. i IV. razredu (u ovom posljednjem samo u I. polugodištu), a kemija samo u IV. razredu (u II. polugodištu). Začudo, geografija je predavana samo u I. razredu (3 sata), prostoručno crtanje tek u III. i IV. razredu (po 2 sata). Lijepom pisanju, kaligrafiji, posvećena su bila u I. i II. razredu po 2 sata sedmično.

Prostorije škole nalazile su se u samom središtu grada, u jednoj mračnoj i nehigijenskoj kući u sadašnjoj Ulici Narod

